

NỮ TU CÔNG GIÁO LITUANIE

Ngày 20-6-1975, Chị Nijole Sadunaite - nữ tu Công Giáo trẻ tuổi - bị đưa ra trước tòa án, vì tội gọi là "tuyên truyền chống Liên Xô". Thật ra, Chị đánh máy, quay ronéo và phổ biến tập "Ký sự Giáo Hội Công Giáo Lituanie", tố giác chính sách đàn áp tôn giáo của nhà cầm quyền cộng sản Liên Xô tại Lituanie.

Sau phiên tòa bất công, nữ tu Nijole bị kết án lưu đầy sang Sibérie. Khi bản án tuyên bố, Chị Nijole bình tĩnh đứng lên và ngỏ lời với toàn cử tọa, đặc biệt với quan tòa kết tội Chị như sau:

Không phải tôi có tội, nhưng các ông mới là kẻ vi phạm nhân quyền, được bảo đảm do chính luật lệ và hiến pháp của quý ông, và do chính các minh ước quốc tế quy định. Bởi vì các ông xem tôi như là tội nhân vô cùng nguy hiểm, nên tôi không muốn biến những người muốn tìm luật sư bênh vực tôi, thành

mồi ngon cho sự báo thù của các ông, do đó, tôi từ chối việc luật sư biện hộ cho tôi. Sự thật thì không cần bênh vực, bởi lẽ sớm hay muộn, sự thật sẽ sáng tỏ, và người ta bị bắt buộc chấp nhận sự thật. Chỉ có gian dối mới cần nhà tù, khí giới và cảnh binh để kéo dài một quyền bính thật ngắn hạn. Không có hạnh phúc nào lớn hơn hạnh phúc chịu đau khổ vì SỰ THẬT. Tôi không cần ai bênh vực cho tôi. Chính tôi tự bênh vực cho mình.

Sử liệu Giáo Hội Công Giáo Lituanie ghi đầy chứng tích mà các ông không thể chối cãi. Nó bắt buộc các ông nhận ra hình ảnh chính các ông trong tấm gương sử liệu này. Dù các ông đập vỡ nó, nó vẫn tiếp tục phản chiếu hành động gian ác của các ông. Các ông hùng hổ muốn tước đoạt cho được điều quý giá nhất: Đức Tin của chúng tôi.. Các ông dám khinh thường cả đến tâm tình tôn giáo thánh thiêng nhất, sâu thẳm nhất và khó khăn nhất của cuộc sống: giờ chết của con người.

Chúng tôi - tín hữu Công Giáo - không có nhiều cơ may, nhiều trợ giúp đến từ phía loài người, nhưng chúng tôi lại được trợ giúp vững mạnh, quyền uy đến từ THIÊN CHÚA. Chúng tôi không sợ tù đầy, ngục hình. Bốn phận chúng tôi là tranh đấu bảo vệ nhân quyền. Các ông có thể ra nhiều chiếu chỉ, lệnh cấm, tùy ý các ông. Phần chúng tôi, có THIÊN CHÚA trợ giúp. Chính Ngài giải thoát chúng tôi khỏi mọi sợ hãi.

Hôm nay là ngày hạnh phúc nhất đời tôi, bởi vì tranh đấu cho nhân quyền là bản tình ca đẹp nhất. Phần tôi, chẳng những tranh đấu mà còn bị kết án vì tranh đấu nữa! Tôi hoàn toàn sung sướng tiến vào nhà tù, chấp nhận bản án lưu đầy. Tôi sẵn sàng chết để nhiều người khác được sống.. Hôm qua, các ông ngạc nhiên khi thấy tôi hoàn toàn điềm tĩnh. Điều này chứng tỏ cho các ông thấy: lòng tôi tràn ngập Tình Yêu. Đúng thế. Chúng tôi phải mạnh mẽ chống lại tội ác, sự dữ, nhưng chúng tôi phải yêu thương những ai

đang ở trong bóng tối và bị lầm lạc. Đó là điều con người chỉ có thể học được nơi trường dạy của Đức Chúa GIÊSU KITÔ mà thôi!

.. Vài năm sau cái ngày lịch sử trên đây, từ nơi Sibérie lạnh giá xa xăm, Chị Nijole viết thư cho gia đình và bạn bè kể tin tức về cuộc sống lưu đày. Nếp sống khổ cực không làm giảm đi nhiệt tâm hằng say bảo vệ Đức Tin, bảo vệ Sự Thật của người nữ tu Công Giáo Lituanie. Chị viết:

- Ai yêu thương anh chị em mình và luôn làm điều thiện giúp ích cho họ, thì không bao giờ tự hỏi có được hạnh phúc không và niềm vui Chúa ban cho lớn lao hay nhỏ bé, bởi vì, kẻ nào yêu thì tin vào niềm vui, tin vào hạnh phúc, bằng con tim được Chúa yêu thương. Tôi rất tiếc không nhận thư từ nào đến từ gia đình. Tất cả bị tịch thu. Bù lại, tôi nhận được hàng trăm lá thư, điện văn đến từ khắp nơi. Tôi thật lòng ghi ơn tấm thịnh tình của những người tôi không hân hạnh quen biết, nhưng liên kết trong cùng Đức Tin. Một nữ bác sĩ - làm việc tại trại lao động từ 23 năm qua - hết sức kinh ngạc về số lượng thư từ và điện văn tôi nhận được. Bà chưa từng thấy tù nhân nào nhận thư nhiều như tôi. Nhưng bởi vì tù nhân chúng tôi thật tình thương nhau, chia sẻ vui buồn, nên niềm vui của tôi cũng là niềm vui chung của mọi người trong trại!

Ngày 8-7-1980, nữ tu Nijole Sadunaite được phóng thích khỏi trại lao động Sibérie và trở lại Lituanie. Ngày ra khỏi trại, khuôn mặt Chị tươi vui rạng rỡ y như ngày Chị bước vào trại giam, vì Niềm Tin nơi Đức Chúa GIÊSU KITÔ và Giáo Hội Ngài.

... "Ai muốn theo Thầy, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo. Quả vậy, ai muốn cứu mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình vì Thầy, thì sẽ cứu được mạng sống ấy. Vì người nào được cả thế giới mà phải đánh mất chính mình hay là thiệt thân, thì nào có lợi gì? Ai xấu hổ vì Thầy và những lời của Thầy, thì Con Người cũng sẽ xấu hổ vì kẻ ấy, khi Con Người ngự đến trong vinh quang của mình, của THIÊN CHÚA CHA và các thánh thiên thần" (Luca 9,23-26).

("MISSI Magazine d'Information Spirituelle et de Solidarite Internationale", 2/1982, trang 43)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

